

ANTIQUI SCRIPTORIS
ECCLESIASTICI IULIANI
Archiepiscopi olim Toletani

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΩΝ,
SIVE

De futuro Seculo libri Tres,

à Boëtio Epône Rordahufano Fri-

sio IV. professore Regio & ordinario in Aca-
demia Duacena, ex vetustissimis
membranis in Marchianensi bi-
bliotheca repertis, in
lucem prolati.

¶ Cum eiusdem Boëtij Epônis ad DN. PHILIP-
PVM Regem Catholicum Prefatione.

DUACI. An. 1564.

Typis Lodouici de Winde Typ. Iur.

¶ Cum Gratia & Præuilegio ad quadriennium.

ANNO VI BRITANNIAE
ECCLESIASTICAE
H. P. O. T. M. O. S. T. I. R. N.

CAutum est priuilegio Regio, ne
quis sub graui pœna, intra quadri-
ennium, sine cōsensu Boëtij Epô-
nis, hos libros *πρωγενεσικῶν*, in regioni-
bus hisce inferioribus aut imprimat
aut alibi impressos distrahat: vt ex ip-
sis literis Regijs Bruxellæ. 16. Maij.
An. CHRISTI. M. D. LXIII.
datis, & à I. de la Torre sub-
signatis, latius patet.

D. V. A. C. E. A. N. 1764.

Typis Rodouici de Winda Typ. Jac.
Rodouici & Fructigis ad quatuordecim

POTENTISSI-
SIMO ET CLEMENTISSI-
MO REGI CATHOLICO PHI-
LIPPO, CAROLI quinti Impera-
toris Maximi F. Domino suo,
Boëtius Epônus F. Fri-
sius. S. D.

N RELIGIONIS NE-
gocio *bifariam*, Rex inuictissime,
tēporibus hūce peccari videmus:
opinionum priuatarū obstinatio-
ne, & cōtentionū hinc inde ama-
ruentissimarū intemperātia pro-

pè gladiatoria. In illā impingunt Catholicorum ad-
uersarij, in hāc autem tam hi ipsi, quā illi incurre-
re conspiciuntur. Atque dubitari quidem non imme-
ritò potest, vtrinam hactenus magis nocuerint Reip.
Christianæ, an ne Religionis auitæ temerarij oppu-
gnatores, an verò eiusdem intemperātes & maledici
& virulenti & male sani propugnatores. Quāquā
hoc interest, quòd qui temere veritatē oppugnat, vix,
ac ne vix quidē sit, vt fidē inueniat. vel si specie qua-
dā sanctitatis, & integritatis opinione, apud rudiores
et incautiores et omnis innouationis studiosiores for-
tè quosdā fides illi adhibeatur, breuì tamē clarissimo
quodam quasi lumine sese veritas effert, cū diu la-
tere non possit, in perpetuum certè nullo modo; falsa-

IULIANI TO-

LETANÆ SEDIS ARCHI-

EPISCOPI IN LIBROS

προγνωσκῶν seu de futuro Se-
culo Præfatio.

SANCTISSIMO AC PRÆCÆ-
teris familiarissimo mihi in Domino, Idalio, Barcino-
nensis sedis Episcopo, Iulianus indignus Toleta-
næ Cathedræ Episcopus.

IEMILLVM CLARA
redemptorū omniū ex-

Dceptione perspicuū, quo
præsenti anno pariter in
vrbe regia positi passi-
onis Dominicæ festum festiuo cordi-
um ardore suscepimus, quis recolen-
dum dignis valeat affectibus expli-
care? Illo tunc actum est, vt congrua
tantæ festiuitatis silentia expetentes,
remotiorem secreti locū intraremus.
Illic diuinæ passionis compluēdi im-
bribus, discretis ambo stratibus lectu-
lorum excipimur. vbi dum æternę lu-
cis spiculo cōmunius tangeremur, sa-

B. cra

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΩΝ

I V L I A N I L I -
B E R P R I M V S,
D E O R I G I N E H V M A N Æ
M O R T I S.

Q V O M O D O P R I M V M
mors in mundum intraverit.

C A P. P R I M V M.

ECCATO PRIMI HO-
minis actum esse, vt mors
in mundum intraret, Pau-
lus apostolus docet. Per
vnum hominē, ait, pec-
catum intrauit in mūdum, & per pec-
catum mors; & ita in omnes homines
mors pertransijt, in quo omnes pecca-
uerunt.

Rom. 5.

Q V O D D E V S I M M O R T A L E S
*Angelos creauerit, peccantibus autem
hominibus mortem sit
comminatus.*

C A P. S E C V N D V M.

MORS in hominibus de peccati pro-
pagine venit. non enim eodē mo-
do

SEQUUNTUR
FRAGMENTA QUÆDAM
ELEGANTISSIMA DI ISI-
DORI HISPALENSIS,
VIRI SANCTIS-
SIMI.

DE VITÆ MONASTI-
CÆ VARIIS GENE-
RIBUS ET IN-
STITVTIS.

ITEM.

DE PERCIPIENDA
EVCHARI-
STIA.

pio viro D. Arnoldo Gantois Antistiti Marchia-
nensi Boëtius Epo S.

INter eos libros, sanè antiquissimos, Arnolde Gan-
tois præsul ornatissime, quos ex bibliotheca vestra
Iacobus Magnus decessor tuus vir doctus & hu-
manus mihi concesserat, quosq; ad me tu ipse misisti,
erant & Fragmèta hæc nunquam antehac, quod scia,
excusa, Isidori, Episcopi Hispalensis; hominis & scri-
ptorum multitudine & vitæ integritate clarissimis
quem anno Christi Liberatoris. 630. temporibus Sise-
buti Regis Gothorū in Hispania, floruisse, & ob san-
ctissimam vitam cathalogo sanctorum insertum esse
Tritthemius Abbas annotauit. dignissima profectò
quæ cum in omnium tum præcipue vestri ordinis ho-
minum manibus perpetuò versentur. Scripsere de Mo-
nasticis institutis complures antiqui, & omnium co-
piosissimè Ioannes Damascenus & Ioannes Clima-
cus Græci, & nouissimè Matthæus Galenus Vestcap-
pellius amicus noster, diligentissimus antiquitatum
Theologicarū observator: sed nemo hoc Isidoro aut
verbis breuius, aut re luculentius, aut tractandi genere
commodius. Mei officij esse putavi hoc munusculo te
potissimùm donare. tum vt vnde accepissem, eòdem
candidè referrem: tum vt tibi de Coenobiorū vitæ &
laudabiliter administradorum gloria cū laudatissi-
mis & sanctissimis regionum harum Archimandritis
ad priscorum Monachorum vestigia & imitationem
seriò sese componentibus (qua laude inter primos in-
claruit præstantiss. vir Ioannes Lentallerus Antistes
Aquisinctensis vicinus & amicus tuus) cōtendenti,
O. Subsidi-

ISIDORVS.

Vnde ad Monachos studiū deflu-
xerit paupertatis, vel quis huius
conuersationis extiterit auctor,
cuius isti habitū imitantur. Quantum
pertinet ad auctoritatem veterū scri-
pturarū, huius propositi principes He-
lias & Heliseus discipulus eius fuerūt:
siue alij Prophetarum, qui habitabant
in solitudine, & vrbibus relictis facie-
bant sibi casulas propè fluenta Iorda-
nis. Huius etiam propositi in Euāge-
lio Ioannes Baptista extitit auctor: qui
eremum solus coluit; locusta tantū &
agresti melle nutritus. Iā deinde pro-
geniti sunt huius cōuersationis nobi-
lissimi principes, Paulus & Antonius,
Hilarion & Macharius, ceterique pa-
tres: quorum exemplis per vniuersum
mundum adoleuit sancta conuersatio
Monachorum. Sex autē sunt genera
Monachorum: quorum tria optima,
reliqua verò teterrima, atq; omnibus
modis cuitanda. Primū genus est Cœ-

O. ij.

nobi-

Primum
genus.